

Előszó

Nagy öröm és megtiszteltetés volt, hogy 2017. május 26-27. között a Károli Gáspár Református Egyetem adhatott otthont a DOSZ Filozófiatudományi Osztály negyedik éves Ütközéspontok konferenciájának. A kétnapos esemény fővédnökét, Dr. Kendeffy Gábort ezúton is köszönet illeti, ahogy a rendezvény főszervezőit is, Hendrik Nikolettát, László Laurát és Eged Dalmát. Az *Elpis* jelen száma a konferencián elhangzott, szekcióelnökök által publikálásra javasolt előadászövegekből közöl lektorált válogatást. A több mint harminc előadást így kilenc írás hivatott reprezentálni.

Az itt olvasható szövegek hűen tükrözik a filozófiatudomány sokszínűségét, hiszen a klasszikus filozófiatörténeti és kortárs (analitikus és fenomenológiai) megközelítések mellett helyet kaptak esztétikai és társadalomfilozófiai fókuszú, ahogy genderszemponturnak munkák is. A kötet két filozófiatörténeti kutatással nyit: míg Herner Máté a növények státuszát igyekszik tisztázni az élőlények világában a *Timaiosz* alapján, addig Smrcz Ádám arra keresi a választ, hogy Francisco Suárez miként vélte összekapcsolhatónak libertáriánus nézeteit az isteni előrelátás és végzet fogalmaival. A következő dolgozatban Kiss Kata Dóra azt vizsgálja, hogy hasznos lehet-e a pszichoanalízis elmélete az orvosi gyakorlat vagy a kritikai tudományok számára, miközben az azt megalapozó pszichoszexuális fejlődési modell a nőkre nézve igen problematikus. Az esztétika területén folytatva: László Laura a hipotipózis narratívában betöltött szerepét szemügyre véve amellett érvel, hogy a hipotipózis okozta narratív lassítások és szünetek a művészi szöveg esszenciális elemeivé válhatnak, Kintli Borbála pedig – kapcsolódva előző számunkban publikált írásához – a levinasi művészetmegközelítések ambivalenciát igyekszik kibogozni, melynek eredményeként a levinasi filozófia alapjaira kérdez rá. A francia fenomenológiánál maradván, Fazakas István Marc Richir azon újraalapozási ambícióját vázolja, mely az észlelés és a fantázia regisztereinek architektonikus felcserélését rögzíti. A következő két írás kortárs társadalomfilozófiai szerzőkkel foglalkozik. Kapelner Zsolt azt mutatja be, hogy Žižek és Adorno dialektikaértelmezésének párhuzamai ellenére szélsőségesen eltérő álláspontra jutnak a politikai cselekvés kérdésében, melyet a negativitás különböző fogalmaival magyaráz. Csornay Annamária John Gray nyomán a liberalizmus két eltérő, „mainstream” és *modus vivendi* felfogását ismerteti, majd e két liberalizmus konceptuális különbségeire és újragondolási lehetőségére kíván rámutatni. A blokkot Dombrowszki Áron írása zárja, aki a 2017/1-es számunkban vázolt lehetségesvilág-fikcionalizmus lehetősége mellett immáron érveket sorakoztat fel, hogy igazolja az elmélet konzisztenciáját és képviselhetőségét.

E számunkban indítjuk útjára Szkopé rovatunkat, mely nevéhez hűen kilátópontként kíván szolgálni olyan filozófiai elméletek számára, melyek a magyar irodalomban

csak szórványosan, utalásszerűen jelennek meg. Szándékunk szerint az itt megjelenő szövegeket egyetemi, bevezető kurzusokon is jól lehet majd hasznosítani. Az indító cikk a rovat ötletadójától, Bernáth Lászlótól származik. Dolgozata a szabad akarat kortárs libertariánus elméleteit térképezi fel a szakirodalom alapos áttekintése során a legismertebb válfajok – az esemény-oksági libertarianizmus, az ágens-oksági libertarianizmus és a nem-oksági libertarianizmus – legfontosabb erősségeit és gyengeségeit összegve.

A Kritérium rovatban az előző számunkban publikált praxis-vitát folytatjuk, aminek alapjául szintén az Ütközéspontok 4. konferencia keretei közt lezajlott esemény szolgált. Sárkány Péter hozzászólásában lényegi pontokon ért egyet Nemes László vitaindítójával: gondolatmenetében igyekszik a gyakorlati filozófiától való idegenkedést mérsékelni és elhárítani az arra vonatkozó különböző kritikákat és félelmeket. A kötetet két kritika zárja Képes Diána és Nemesi Nikoletta tollából: előbbi Demeter Tamás *A társadalom zenei képe*, míg utóbbi Foucault *A rendellenesek* című munkáját ismerteti.

Rosta Kosztasz